

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 2 Μαΐου 2018, με την ακόλουθη σύνθεση : Ανδρονίκη Θεοδοκάτου, Πρόεδρος, Σωτηρία Ντούνη και Μαρία Βλαχάκη, Αντιπρόεδροι, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Κωνσταντίνα Ζώη, Γεωργία Τζομάκα, Θεολογία Γναρδέλλη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δημήτριος Τσακανίκας, Βασιλική Προβίδη, Ασημίνα Σακελλαρίου, Ευαγγελία Σεραφή, Ειρήνη Κατσικέρη και Νεκταρία Δουλιανάκη (εισηγήτρια), Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομμάτη, Κωνσταντίνος Κρέπης και Γεωργία Παπαναγοπούλου, ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, κωλυομένης της Γενικής Επιτρόπου Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Χρυσούλας Καραμαδούκη.

Για να δικάσει την από 28 Ιουνίου 2016 (ΑΒΔ .../28.6.2016) αίτηση της ... του ..., κατοίκου ... (οδός), η οποία παραστάθηκε διά δηλώσεως του άρθρου 133 (παρ. 2) του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ιωάννη Μαγγανιάρη (Α.Μ./Δ.Σ.Α 27314).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με την αίτηση αυτή διώκεται η αναίρεση της 1279/2016 απόφασης του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε :

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της αίτησης. Και

Τον Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη αυτής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από την Αντιπρόεδρο Σωτηρία Ντούνη και τη Σύμβουλο Θεολογία Γναρδέλλη, που είχαν κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981).

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο,

Αποφάσισε τα εξής :

1. Η υπό κρίση αίτηση, για την οποία έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. τα ..., ..., ... και ... ειδικά έντυπα παραβόλου σειράς Α του Ελληνικού Δημοσίου), εκ του οποίου ποσό 4,39 ευρώ έχει καταβληθεί αχρεωστήτως, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και κατά τα λοιπά νομότυπα.

Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητα των λόγων της.

2. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε η από 31.3.2014 έφεση της ήδη αναιρεσείουσας κατά της 3/13.9.2013 πράξης της Επιτρόπου της 13^{ης} Υπηρεσίας Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία καταλογίστηκε η αναιρεσείουσα, μόνιμη ιατρός με βαθμό ... του Γενικού Νοσοκομείου ..., με το ποσό των 20.560,63 ευρώ, που φέρεται ότι εισέπραξε αχρεώστητα ως επίδομα τετραπληγίας - παραπληγίας του ανηλίκου τέκνου της, κατά το χρονικό διάστημα από 28.8.2008 έως και 30.4.2011.

3. Με την ένδικη αίτηση, όπως αναπτύσσεται με το από 30.4.2018 υπόμνημα, η αναιρεσείουσα ζητεί την αναίρεση της 1279/2016 απόφασης του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου προβάλλοντας, κατ' εκτίμηση, ότι το δικάσαν Τμήμα υπέπεσε στις αναιρετικές πλημμέλειες: (i) της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των διεπουσών την ένδικη υπόθεση διατάξεων και της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, (ii) της έλλειψης νομίμου βάσεως, με την ειδικότερη αιτίαση ότι δεν εκτίθενται με σαφήνεια τα πραγματικά περιστατικά αναφορικά με την ταυτόχρονη λήψη της ίδιας παροχής από δύο φορείς (iii) της εσφαλμένης υπαγωγής των αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών στην αόριστη νομική έννοια της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και (iv) της παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, με τις ειδικότερες αιτιάσεις (α) της πλημμελούς αιτιολογίας και (β) της μη λήψης υπόψη του προβληθέντος με την έφεση ουσιώδους ισχυρισμού της περί μακρού χρόνου χορήγησης της παροχής.

4. Ο ν. 2362/1995 (ΦΕΚ Α΄ 247), ορίζει στο άρθρο 33 ότι, μη νόμιμες δαπάνες που πληρώθηκαν με οποιονδήποτε τίτλο πληρωμής, καταλογίζονται, μεταξύ άλλων, στον αχρεωστήτως λαβόντα, ανεξάρτητα από υπαιτιότητά του (παρ. 1). Συναφώς, με την 194902/22.11.1969 (ΦΕΚ Β΄ 777) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της προϊσχύουσας διάταξης του άρθρου 28 παρ. 2 του ν.δ. 321/1969 (ΦΕΚ Α΄ 205) και, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 112 του ν. 2362/1995, ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι οι δαπάνες για μισθούς και άλλες σταθερές αποδοχές των μισθοδοτούμενων από το Δημόσιο, δεν υπόκεινται στον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σε περίπτωση δε μη νομιμότητας ή μη δικαιολόγησης ή μη ακριβείας του ποσού της διενεργηθείσας πληρωμής, υπέχουν ευθύνη, μεταξύ άλλων, οι αχρεωστήτως λαβόντες, σε βάρος των οποίων καταλογίζεται το ανοικείως καταβληθέν ποσό (άρθρα 1 και 2). Επομένως, σε περίπτωση μη νόμιμης καταβολής, από το Δημόσιο Ταμείο, αποδοχών ή άλλων παροχών στο προσωπικό των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, που, σύμφωνα με το άρθρο 16 (παρ. 3) του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ Α΄ 57), εντέλλονται, μέσω των οικείων Δ.Ο.Υ., με μισθοδοτικές καταστάσεις, οι οποίες δεν υπόκεινται στον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού, αυτές αναζητούνται από τον λαβόντα ως αχρεωστήτως καταβληθείσες, σε περίπτωση δε μη οικειοθελούς επιστροφής τους, καταλογίζονται σε βάρος του, ανεξάρτητα από υπαιτιότητά του, με πράξη, μεταξύ άλλων, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά τους διενεργούμενους ελέγχους μισθοδοσίας και τους κατασταλτικούς ελέγχους δαπανών, σύμφωνα με το άρθρο 22 του π.δ/τος 774/1980.

5. Με τις διατάξεις του άρθρου 42 (παρ. 1) του ν. 1140/1981 (Α' 68), όπως ισχύει, ορίζεται ότι οι ασφαλισμένοι των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και τα μέλη των οικογενειών τους που πάσχουν από τετραπληγία - παραπληγία με ποσοστό ιατρικής αναπηρίας 67% και άνω δικαιούνται, υπό τις ειδικότερα οριζόμενες προϋποθέσεις, μηνιαίο εξωιδρυματικό επίδομα, το οποίο καταβάλλεται εκ μιας μόνον πηγής. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1284/1982 (ΦΕΚ Α' 114), όπως συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 40 (παρ. 7 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138), ορίστηκε ότι οι ρυθμίσεις του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 εφαρμόζονται, μετά από έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης, μεταξύ άλλων, στους πάσχοντες από τετραπληγία ή παραπληγία υπαλλήλους των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ήτοι και των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, καθώς και στα πάσχοντα από τις αυτές νόσους μέλη των οικογενειών τους, στους οποίους χορηγείται το επίδομα τετραπληγίας - παραπληγίας με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγείται στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ.

6. Κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων αυτών εκδόθηκε η Π3α/Φ.27/ΓΠ/οικ.124095/2002 (Β' 1594) κοινή υπουργική απόφαση, με την οποία ορίστηκε ότι: (α) Δικαιούχοι οικονομικής ενίσχυσης είναι, μεταξύ άλλων, οι υπάλληλοι των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που είναι ασφαλισμένοι Δημοσίου καθώς και τα μέλη των οικογενειών τους, που πάσχουν από τετραπληγία - παραπληγία εφόσον έχουν ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω (άρθρο 2 παρ. 1 και 2). (β) Το εξωιδρυματικό επίδομα τετραπληγίας - παραπληγίας συνίσταται στη χορήγηση μηνιαίας οικονομικής ενίσχυσης για την αντιμετώπιση των δαπανών συντήρησης και περίθαλψης των ανασφάλιστων και

ασφαλισμένων του Δημοσίου (άρθρο 2 παρ. 3 εδ. α). (γ) Οι ενδιαφερόμενοι προς ένταξη στα σχετικά προγράμματα πρέπει να μη λαμβάνουν λόγω της τετραπληγίας ή της παραπληγίας τους άλλου είδους οικονομική ενίσχυση απ' το Δημόσιο Ταμείο ή από άλλη οποιαδήποτε πηγή της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, μεγαλύτερη ή ίση της εκάστοτε προβλεπόμενης. Σε περίπτωση που συντρέχει υπέρ των δικαιούχων οικονομική ενίσχυση μικρότερη της εκάστοτε προβλεπόμενης, θα παρέχεται σε αυτούς το ήμισυ του επιδόματος (άρθρο 2 παρ. 3 εδ. γ όπως το εδάφιο αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. ε της ΚΥΑ Π3Α/Φ.18/ΓΠ/ΟΙΚ.63731/2008, ΦΕΚ Β' 931/21.5.2008). (δ) Για την αναγνώριση ως δικαιούχων οικονομικής ενίσχυσης από το εν λόγω πρόγραμμα, πρέπει να προσκομίζονται στη Διεύθυνση ή Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή Διαμερίσματος, μεταξύ άλλων, αίτηση του ενδιαφερομένου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του, γνωμάτευση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής και υπεύθυνη δήλωση στην οποία θα δηλώνεται, μεταξύ άλλων, ότι δεν λαμβάνει για την ίδια αιτία οικονομική ενίσχυση από οποιαδήποτε άλλη πηγή της ημεδαπής ή αλλοδαπής (για ασφαλισμένους Δημοσίου). Σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος ασφαλισμένος του Δημοσίου λαμβάνει οποιαδήποτε μορφή οικονομικής ενίσχυσης (όχι σύνταξη) μικρότερη του ποσού της οικονομικής ενίσχυσης και για τις ανάλογες παθήσεις, πρέπει να αναγράφεται ότι λαμβάνει για την ίδια αιτία οικονομική ενίσχυση, τον φορέα από τον οποίο προκύπτει αυτή η παροχή, καθώς και το ύψος αυτής (άρθρο 3 παρ. 1). (ε) Για την έκδοση της γνωμάτευσης - πιστοποιητικού που έχει χαρακτήρα απόφασης της κατά περίπτωση αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής, προκειμένου να πιστοποιηθεί το είδος και ο βαθμός

της αναπηρίας των ενδιαφερομένων υποβάλλεται αίτηση που συνοδεύεται από ιατρική γνωμάτευση νοσηλευτικού ιδρύματος του Εθνικού Συστήματος Υγείας (άρθρο 4 παρ. 1). (στ) Η αρμόδια Διεύθυνση Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ύστερα απ' την κατάθεση της αιτήσεως του ενδιαφερομένου προς ενίσχυση ατόμου και των απαραίτητων δικαιολογητικών και αφού ελέγξει την ορθότητα αυτών προωθεί την έκδοση απόφασης απ' τον οικείο Νομάρχη εγκρίσεως ή απορρίψεως του δικαιώματος κατάλληλης οικονομικής ενίσχυσης. Όταν στον δικαιούχο λόγω ειδικών περιπτώσεων (όπως λήψη ανάλογου επιδόματος από άλλο φορέα, περίθαλψη σε κλειστό ίδρυμα κ.α.) προκύπτει η καταβολή διαφορετικού ύψους οικονομικής ενίσχυσης στην απόφαση θα αναγράφεται ο λόγος για τον οποίο συμβαίνει αυτό. Τα ανάλογα στοιχεία καταγράφονται και σε περίπτωση απόρριψης του ενδιαφερομένου (άρθρο 5 παρ. 3). (ζ) Οι Διευθύνσεις Τμήματα Κοινωνικής Πρόνοιας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Διαμερισμάτων της χώρας τηρούν Μητρώα δικαιούχων οικονομικής ενίσχυσης. Στα εν λόγω μητρώα θα περιλαμβάνονται με λεπτομέρεια όλα τα υπηρεσιακά, οικογενειακά και οικονομικά στοιχεία που αφορούν τον δικαιούχο, μεταξύ των οποίων, η ασφαλιστική κατάσταση (με όποιες μεταβολές), το είδος αναπηρίας και οι παρεχόμενες μορφές ενίσχυσης από άλλα προγράμματα, με τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται απόλυτα η ενημέρωση των υπηρεσιών για την εφαρμογή του προγράμματος (άρθρο 5 παρ. 4). Όλα τα δικαιολογητικά, οι εγκριτικές ή οι απορριπτικές αποφάσεις καθώς και κάθε άλλο έγγραφο που αφορά τον κάθε δικαιούχο ξεχωριστά φυλάσσονται απ' την οικεία Διεύθυνση Τμήμα Κοινωνικής

Πρόνοιας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης σε ατομικούς φακέλους (άρθρο 5 παρ. 5).

7. Με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 2646/1998 (ΦΕΚ Α' 236) ορίστηκε ότι τα προγράμματα εισοδηματικών ενισχύσεων που αφορούν στην οικογένεια, τη μητρότητα, το παιδί, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους παλιννοστούντες ομογενείς και επαναπατριζόμενους και τους οικονομικά αδυνάτους, όπως επίσης οι όροι, οι προϋποθέσεις χορήγησης και το ύψος των ενισχύσεων αυτών καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας (παρ. 1). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται η διαδικασία, οι προϋποθέσεις, το είδος και το ύψος των χορηγούμενων κοινωνικών παροχών (παρ. 3).

8. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι: (i) Στους πάσχοντες από τετραπληγία ή παραπληγία υπαλλήλους των νοσηλευτικών ιδρυμάτων καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους που πάσχουν από τις νόσους αυτές με ποσοστό ιατρικής αναπηρίας 67% και άνω χορηγείται μηνιαίο εξωιδρυματικό επίδομα για την αντιμετώπιση των δαπανών συντήρησης και περίθαλψής τους, το οποίο ρητώς προβλέπεται ότι καταβάλλεται από μία μόνο πηγή. (ii) Το επίδομα αυτό συνίσταται στη χορήγηση μηνιαίας οικονομικής ενίσχυσης, το ύψος της οποίας ορίζεται με υπουργική απόφαση. (iii) Προϋπόθεση για την καταβολή του επιδόματος είναι οι ενδιαφερόμενοι να μην λαμβάνουν, το ίδιο επίδομα από άλλη πηγή, καθώς επίσης και να μην λαμβάνουν λόγω της τετραπληγίας ή της παραπληγίας τους, άλλου είδους οικονομική ενίσχυση, μεγαλύτερη ή ίση του επιδόματος αυτού. Δικαιούνται όμως να λαμβάνουν για

την ίδια αιτία οικονομικές ενισχύσεις, ποσού μικρότερου του προβλεπόμενου από τις διατάξεις αυτές επιδόματος, οπότε τους καταβάλλεται το ήμισυ του επιδόματος. Στην περίπτωση αυτή, στην απόφαση που εκδίδεται είτε για τη χορήγηση του επιδόματος είτε για την απόρριψη της σχετικής αίτησης, αναγράφεται ο λόγος μειωμένης χορήγησής του ή μη χορήγησής του. (iv) Για την καταβολή του επιδόματος αυτού οι δικαιούχοι υποβάλλουν αίτηση στη Διεύθυνση ή το Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή Διαμερίσματος, συνοδευόμενη από υπεύθυνη δήλωση ότι δεν λαμβάνουν για την ίδια αιτία οικονομική ενίσχυση συνεπώς και εξωιδρυματικό επίδομα λόγω της τετραπληγίας ή της παραπληγίας τους, από το Δημόσιο Ταμείο ή από άλλη οποιαδήποτε πηγή της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Με την αίτηση συνυποβάλλεται και γνωμάτευση - πιστοποιητικό της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής. (v) Η γνωμάτευση - πιστοποιητικό της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής, έχει το χαρακτήρα απόφασης, υπό την έννοια ότι είναι υποχρεωτική για το εκδόν την απόφαση χορήγησης όργανο. Με τη γνωμάτευση πιστοποιείται το είδος και ο βαθμός της αναπηρίας των ενδιαφερομένων. Η γνωμάτευση εκδίδεται ειδικώς για τη χορήγηση της οικονομικής αυτής ενίσχυσης κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου στην γραμματεία της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής, συνοδευόμενης από ιατρική βεβαίωση δημοσίου νοσηλευτικού ιδρύματος. (vi) Η οικονομική ενίσχυση των δικαιούχων αναγνωρίζεται, εγκρίνεται και χορηγείται στον δικαιούχο με απόφαση του οικείου Νομάρχη. Στην απόφαση αυτή, είτε είναι θετική και ο ενδιαφερόμενος κρίνεται δικαιούχος της ενίσχυσης, είτε είναι απορριπτική, αναφέρεται ρητώς, σύμφωνα με τα στοιχεία της γνωμάτευσης της αρμόδιας Υγειονομικής

Επιτροπής, η διάρκεια ισχύος της, η κατηγορία και ο βαθμός (ποσοστό) της αναπηρίας και το ασφαλιστικό καθεστώς του ενδιαφερομένου αν δηλαδή είναι τετραπληγικός ή παραπληγικός/ανασφάλιστος ή ασφαλισμένος Δημοσίου και το ποσοστό αναπηρίας. (vii) Οι Διευθύνσεις και τα Τμήματα Κοινωνικής Πρόνοιας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Διαμερισμάτων της χώρας τηρούν Μητρώα τόσο των ανασφάλιστων όσο και των ασφαλισμένων του Δημοσίου και δικαιούχων οικονομικής ενίσχυσης τετραπληγικών και παραπληγικών, στα οποία περιλαμβάνονται με λεπτομέρεια όλα τα υπηρεσιακά, οικογενειακά και οικονομικά στοιχεία που αφορούν στον δικαιούχο, με τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται απόλυτα η ενημέρωση των υπηρεσιών για την εφαρμογή του προγράμματος οικονομικής ενίσχυσης. Στα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, το ονοματεπώνυμο του δικαιούχου, οι παρεχόμενες μορφές ενίσχυσης από άλλα προγράμματα, η εγκριτική απόφαση οικονομικής ενίσχυσης η ασφαλιστική κατάσταση (με όποιες μεταβολές), το είδος και το ποσοστό της αναπηρίας.

9. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης και της (αντικειμενικής) καλής πίστης που διέπουν τη δράση των δημοσίων οργάνων και επιβάλλουν την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς επεμβάσεις στα έννομα συμφέροντα ή δικαιώματα των διοικουμένων, βρίσκονται σε άρρηκτη σύνδεση με τις συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της προστατευόμενης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των διοικουμένων (Ολ. ΕλΣυν. 750/2017) και επιτάσσουν τη στάθμιση των αντιτιθέμενων σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση συμφερόντων ανάλογα προς

την κοινωνική τους αξία. Οι αρχές αυτές δεν απαγορεύουν κατ' αρχήν την επανορθωτική επέμβαση των δημοσίων οργάνων για την άρση των σφαλμάτων τους κατά την πληρωμή των προβλεπομένων από το νόμο παροχών με την έκδοση αντίστοιχων καταλογιστικών πράξεων ή αποφάσεων, με σκοπό αφενός την αποκατάσταση της δημόσιας διαχείρισης και την αναπλήρωση του δημιουργηθέντος ελλείμματος και αφετέρου την αποτροπή του αδικαιολόγητου πλουτισμού των αχρεωστήτως λαβόντων. Η επέμβαση, ωστόσο, αυτή, ειδικά όταν επιχειρείται σε προνοιακού χαρακτήρα παροχές που χορηγήθηκαν λόγω αναπηρίας, αποκτήθηκαν με την δικαιολογημένη πεποίθηση ότι είναι νόμιμη η καταβολή τους και αναλώθηκαν για την αντιμετώπιση των αυξημένων δαπανών συντήρησης και περίθαλψης των δικαιούχων, πρέπει να είναι συνεπής προς την προηγουμένως δημιουργηθείσα, ως απόρροια πράξης του αρμοδίου οργάνου, νομική ή πραγματική κατάσταση, από την οποία απέρρευσαν υποχρεώσεις, δικαιώματα και ωφελήματα και, επιπλέον, έγκαιρη και προσήκουσα, ήτοι να βρίσκεται σε εύλογη σχέση αναλογίας με τον επιδιωκόμενο σκοπό και να μην επιβάλλει στους λαβόντες τις σχετικές παροχές δυσανάλογο βάρος, όπως, ιδίως, όταν μετά την πάροδο εύλογου χρόνου, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών εκάστης περίπτωσης, καλούνται να επιστρέψουν τα καλοπίστως εισπραχθέντα από αυτούς ποσά (πρβ. απόφ. ΕΔΔΑ της 19.6.2008 «Ιχτιγιάρογλου κατά Ελλάδας», σκ. 57, της 25.3.2014, «Bryda κατά Πολωνίας», σκ. 36). Ομοίως η αρχή της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης επιβάλλει τη μη αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθεισών περιοδικών παροχών όταν, ενόψει των υφισταμένων σε κάθε περίπτωση συνθηκών, συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) δημιουργήθηκε στον λαβόντα η εύλογη πεποίθηση,

αφού εκπλήρωσε τις νόμιμες υποχρεώσεις του, ότι ήταν δικαιούχος των παροχών αυτών και συνεπώς εισέπραττε καλοπίστως τα καταβαλλόμενα, αντίστοιχα, χρηματικά ποσά και β) από την εκτίμηση των στοιχείων της προσωπικής, οικογενειακής και οικονομικής του κατάστασής του προκύπτει ότι η αναζήτησή τους, μετά την πάροδο μακρού, ανάλογα με τις περιστάσεις, χρόνου και η επιστροφή τους θα δημιουργήσει απρόβλεπτες και ανυπέρβλητες οικονομικές δυσχέρειες, με άμεση δυσμενή επίδραση στα μέσα διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του.

10. Δικαιολογημένη – εύλογη πεποίθηση ως προς την ορθή χορήγηση μιας προνοιακής παροχής συντρέχει όταν η εσφαλμένη χορήγησή της στηρίζεται σε διοικητική πράξη, η έκδοση της οποίας οφείλεται αποκλειστικά σε σφάλμα της αρμόδια διοικητικής αρχής, χωρίς ο ωφελούμενος να έχει συμπράξει καθ' οιονδήποτε τρόπο σε αυτήν, ο οποίος, ακολούθως, προβαίνει καλοπίστως στην είσπραξή της (πρβλ. ΕΔΔΑ Čakarevic κατά Κροατίας, 48921/13). Ως καλή πίστη (υποκειμενική) κατά την είσπραξη προνοιακών ή άλλων περιοδικών παροχών νοείται η πεποίθηση του λαβόντος ότι ορισμένη νομική κατάσταση ή συμπεριφορά της διοίκησης είναι νόμιμη και τον προστατεύει και συντρέχει όταν ο λαβών δεν γνωρίζει την αντικανονικότητα της καταβολής, η οποία, επιπλέον, δεν ήταν αρκούντως εμφανής, ώστε ευλόγως και δικαιολογημένα να την αγνοεί.

11. Για τη διαπίστωση της δικαιολογημένης πεποίθησης ως προς τη νομιμότητα χορήγησης των παροχών και της καλόπιστης είσπραξής τους, τον προσδιορισμό του ευλόγου χρόνου εντός του οποίου είναι δυνατή η αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και της εύλογης σχέσης αναλογίας

μεταξύ του επιδιωκόμενου σκοπού και του επιβαλλόμενου μέτρου της αναζήτησής τους, απαιτείται να συνεξετάζονται τα ιδιάζοντα περιστατικά κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης και ιδίως αν η χορήγησή τους είναι συνέπεια μιας διοικητικής διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας ελέγχθηκε ή όφειλε να ελεγχθεί η συνδρομή των αναγκαίων προϋποθέσεων, το εμφανές της παρατυπίας, η τακτικότητα των καταβολών και το χρονικό διάστημα καταβολής τους και, τέλος, το ύψος των αναζητούμενων ποσών και να σταθμίζεται αφενός η συμπεριφορά των μερών και ιδίως η τυχόν συνδρομή και η έκταση του πταίσματος των οργάνων της διοίκησης κατά τη χορήγησή τους και η σύμπραξή τους με θετικές πράξεις ή παραλείψεις στη δημιουργία της έννομης σχέσης από την οποία απέρρευσε η αξίωση του καταλογισθέντος για την απόληψή τους, η συνήθης επιμέλεια που αναμένεται να επιδεικνύει ο λαβών, ενόψει της προσωπικής του κατάστασης, και, αφετέρου, τα στοιχεία της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του λαβόντος, ιδίως δε αν το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό αναλώθηκε, ενόψει και του προνοιακού χαρακτήρα του, για την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης και περίθαλψης του ωφελούμενου και οι συνέπειες της επιστροφής του.

12. Έλλειψη νόμιμης βάσης, που ιδρύει λόγο αναίρεσης της απόφασης, υπάρχει όταν από τις πραγματικές παραδοχές του δικαστηρίου της ουσίας, οι οποίες συνιστούν την ελάχιστοα πρόταση του δικανικού συλλογισμού, δεν προκύπτουν κατά τρόπο πλήρη, σαφή και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά τα οποία είναι αναγκαία για την κρίση στη συγκεκριμένη περίπτωση ότι συντρέχουν οι όροι της διάταξης που εφαρμόστηκε και γεννώνται αμφιβολίες για την ορθή ή μη εφαρμογή του νόμου.

13. Στην υπό κρίση υπόθεση, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το δικάσαν Τμήμα, κατά την ανέλεγκτη αναιρετικώς περί τα πράγματα κρίση του, δέχθηκε ότι: Η ήδη αναιρεσεύουσα, μόνιμη ιατρός ΕΣΥ, με βαθμό ..., στο Γενικό Νοσοκομείο ..., υπέβαλε προς το Τμήμα Μισθοδοσίας του Νοσοκομείου την .../28.8.2008 αίτησή της, βάσει της οποίας της χορηγήθηκε επίδομα τετραπληγίας για το τέκνο της, που, σύμφωνα με την προσκομισθείσα .../16.12.2003 γνωμάτευση της Α΄ βάρθμιας Υγειονομικής Επιτροπής ..., πάσχει από βαρεία νοητική υστέρηση με ποσοστό αναπηρίας 90%. Μετά από έλεγχο των μισθοδοτικών στοιχείων των υπαλλήλων – ιατρών του Νοσοκομείου που διενεργήθηκε το 2011, διαπιστώθηκε ότι η ως άνω ιατρός δεν είχε συνυποβάλει με την αίτησή της υπεύθυνη δήλωση ότι για την αναπηρία του τέκνου της δεν λαμβάνει οικονομική ενίσχυση από οποιαδήποτε άλλη πηγή της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Με το .../21.3.2011 έγγραφο του Νοσοκομείου κλήθηκε να υποβάλει εκ των υστέρων την εν λόγω υπεύθυνη δήλωση, όμως εκείνη αρνήθηκε, ενημερώνοντας το αρμόδιο Τμήμα Μισθοδοσίας του Νοσοκομείου, με την από 28.3.2011 επιστολή της, ότι λαμβάνει το επίδομα αναπηρίας και από τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας Μετά από αυτά εκδόθηκε η .../14.4.2011 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Νοσοκομείου ..., με την οποία αποφασίσθηκε η άμεση περικοπή του επιδόματος και καταλογίστηκε σε βάρος της το ποσό των 20.560,63 ευρώ, που αντιστοιχούσε στο ως άνω επίδομα, που της καταβλήθηκε μέσω της μισθοδοσίας της από τις 28.8.2008 έως το χρόνο της έκδοσης της απόφασης αυτής. Έφεση, που άσκησε η ήδη αναιρεσεύουσα κατά της ως άνω απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Νοσοκομείου, έγινε

δεκτή με την 3468/2012 απόφαση του Ι Τμήματος, λόγω αναρμοδιότητας του οργάνου που εξέδωσε την καταλογιστική απόφαση και ακυρώθηκε η απόφαση αυτή. Ακολούθως, συντάχθηκε από την 13^η Υπηρεσία Επιτρόπου στο Ελεγκτικό Συνέδριο το 2/2.4.2013 Φύλλο Μεταβολών και Ελλείψεων, με το οποίο ζητήθηκε από τη φερόμενη ως αχρεωστήτως λαβούσα ιατρό και τον εκκαθαριστή της δαπάνης, να επιστρέψουν το ως άνω ποσό, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, πλην όμως αυτό δεν εκτελέστηκε και εκδόθηκε η 3/13.9.2013 πράξη της Επιτρόπου της 13^{ης} Υπηρεσίας Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία καταλογίσθηκε σε βάρος της αναιρεσείουσας, αλληλεγγύως με τον εκκαθαριστή αποδοχών του Νοσοκομείου, το ποσό των 20.560,63 ευρώ, που φέρεται ότι εισέπραξε αχρεωστήτως, ως επίδομα τετραπληγίας του ανηλικού τέκνου της, κατά το χρονικό διάστημα από 28.8.2008 έως και 30.4.2011.

14. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά το δικάσαν Τμήμα έκρινε ότι ο καταλογισμός της ήδη αναιρεσείουσας με το ως άνω ποσό είναι νόμιμος, καθόσον αυτή ελάμβανε, ήδη από το έτος 2003, το ίδιο επίδομα παραπληγίας, κατά παράβαση των προϋποθέσεων καταβολής του, τόσο με τις αποδοχές της όσο και από τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας Με τις παραδοχές αυτές το Τμήμα διέλαβε στην απόφασή του αντιφατική και ασαφή αιτιολογία, στέρησε δε αυτή και νόμιμη βάση. Τούτο διότι από τα γεγόμενα από αυτό πραγματικά περιστατικά δεν προκύπτει με σαφήνεια ότι η ήδη αναιρεσείουσα κατά το επίδικο χρονικό διάστημα ελάμβανε πράγματι το ίδιο επίδομα τετραπληγίας - παραπληγίας από τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας ... ή άλλου είδους οικονομική ενίσχυση, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις πραγματικές παραδοχές της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης η

αναιρεσείουσα με την από 28.3.2011 επιστολή της δήλωσε ότι λαμβάνει «το επίδομα αναπηρίας» που συνιστά διακριτή προνοιακή παροχή προβλεπόμενη από την ΚΥΑ Π3α/Φ.18/ΓΠ/οικ.63731/2008 (ΦΕΚ Β΄ 931), η λήψη της οποίας καταρχήν δεν απαγορεύεται σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 2 (παρ. 3 εδ. γ) της ΚΥΑ Π3α/Φ.27/Γ.Π. οικ.124095/2002 (ΦΕΚ Β΄ 1594), εφόσον υπολείπεται του ποσού του επιδόματος τετραπληγίας - παραπληγίας. Επομένως, ο σχετικός προβαλλόμενος, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, λόγος αναίρεσης για έλλειψη νομίμου βάσεως και ειδικής και πλήρους αιτιολογίας είναι βάσιμος.

15. Ακολούθως, με την αναιρεσιβαλλόμενη κρίθηκε ότι για την εφαρμογή της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης δεν συντρέχει στο πρόσωπο της αναιρεσείουσας η προϋπόθεση της καλόπιστης είσπραξης του επίμαχου επιδόματος, δοθέντος ότι αυτή δεν δήλωσε προς την αρμόδια Διεύθυνση του Νοσοκομείου, όπως είχε υποχρέωση, ότι ελάμβανε το ίδιο επίδομα, για την ίδια αιτία και από τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας ... και, περαιτέρω, ότι η συνυποβολή από την ανωτέρω, με την .../28.8.2008 αίτησή της προς το Νοσοκομείο για τη λήψη του επιδόματος, της παλαιότερης .../16.12.2003 γνωμάτευσης της Α΄ βάρθμιας Υγειονομικής Επιτροπής ..., στην οποία πέραν των αναφερόμενων σχετικά με την αναπηρία του τέκνου της αναγραφόταν επίσης ότι “ισχύει για επίδομα για 10 έτη”, δεν αποδεικνύει την καλοπιστία της, διότι από το έγγραφο αυτό, βασικό περιεχόμενο του οποίου αποτελεί η διάγνωση του ποσοστού αναπηρίας, που προσδίδει στο ανήλικο τέκνο της η πάθησή του, δεν προκύπτει ότι για το διάστημα από την ημερομηνία έκδοσης της οικείας γνωμάτευσης έως την ημερομηνία προσκόμισής της στο

Νοσοκομείο, καταβαλλόταν το επίδομα από άλλο φορέα. Επιπλέον, κρίθηκε ότι τυχόν παράλειψη των οργάνων του Νοσοκομείου αναφορικά με τη χορήγηση του επίμαχου επιδόματος (μη διερεύνηση εάν ελάμβανε η αναιρεσείουσα το επίδομα και από άλλη πηγή, παράλειψη αναζήτησης σχετικής υπεύθυνης δήλωσης), συνιστά ζήτημα ερευνητέο στο πλαίσιο εξέτασης της ευθύνης των οργάνων αυτών, η οποία είναι αυτοτελής και δεν σχετίζεται με την ενδιάθετη βούληση της αναιρεσείουσας, ούτε συνεπάγεται την καλή πίστη αυτής, το δε σφάλμα της υπηρεσίας έγκειται, όχι σε θετικές ενέργειες των αρμοδίων οργάνων, που πιθανόν θα της δημιουργούσαν δικαιολογημένα την εύλογη πεποίθηση ότι είναι δικαιούχος του επιδόματος, αλλά σε παράλειψη εκτέλεσης εκ μέρους τους των νομίμων καθηκόντων τους αναφορικά με τη χορήγηση του επιδόματος, σύμφωνα με τα κεκανονισμένα και συγκεκριμένα με τα οριζόμενα στις σχετικές διατάξεις των κοινών υπουργικών αποφάσεων, που ρυθμίζουν λεπτομερώς τη διαδικασία χορήγησης του επιδόματος. Η παράλειψη, δε, αυτή των οργάνων της υπηρεσίας δεν είχε ως συνέπεια την παραπλάνηση της αναιρεσείουσας ή τη δημιουργία σ' αυτήν σταθερής και δικαιολογημένης πεποίθησης ως προς το ότι δικαιούται το επίδομα, αλλά την παράνομη εκταμίευση του ως άνω ποσού και την πρόκληση ζημίας στο Δημόσιο με την διπλή καταβολή του επιδόματος σε αυτήν. Τέλος, έγινε δεκτό ότι η αχρεώστητη καταβολή του επιδόματος οφείλεται σε υπαιτιότητά της διότι η ίδια συνετέλεσε σε αυτήν, με την υποβολή αίτησης για τη χορήγησή του και μάλιστα δεύτερης για την ίδια παροχή, ενώ τέτοια δυνατότητα (για λήψη της ίδιας παροχής εκ δύο πηγών), κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, δεν υφίσταται γενικώς, αλλά και ειδικώς, στη συγκεκριμένη περίπτωση, που αφορά το επίμαχο επίδομα, δοθέντος

ότι το ειδικό νομικό πλαίσιο, που την διέπει είναι σαφές και σταθερό από της θεσπίσεώς του, με την πρόβλεψη στη σχετική διάταξη ότι τούτο καταβάλλεται «εκ μιας μόνον πηγής». Ακολούθως, το Τμήμα απέρριψε τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας περί δικαιολογημένης άγνοιας των διαδικαστικών προϋποθέσεων καταβολής του επίμαχου επιδόματος και ειδικότερα της υποχρεωτικής συνυποβολής υπεύθυνης δήλωσης περί του ότι δεν ελάμβανε το επίδομα από άλλη πηγή, δεχόμενο ότι το ζήτημα της γνώσης της τυπικής (διαδικαστικής) υποχρέωσης συνυποβολής με την αίτηση της σχετικής υπεύθυνης δήλωσης, με την οποία να δηλώνει ότι δεν λαμβάνει το επίδομα από άλλη πηγή - το οποίο ευλόγως μπορεί να μη γνώριζε η αναιρεσείουσα -, δεν συνδέεται με αυτό του μη επιτρεπτού υποβολής δεύτερης αίτησης για λήψη της ίδιας παροχής για την ίδια αιτία, που λόγω και του υψηλού μορφωτικού της επιπέδου όφειλε να γνωρίζει. Με βάση τα αναιρετικώς ανέλεγκτα γενόμενα δεκτά από το δικάσαν Τμήμα ως αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν το αποδεικτικό πόρισμα της αναιρεσιβαλλομένης, δεν αιτιολογείται η απορριπτική κρίση της αναφορικά με τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας περί καλόπιστης είσπραξης του επίμαχου επιδόματος. Ειδικότερα, η ουσιαστική παραδοχή του Τμήματος ότι η αναιρεσείουσα ουδέποτε δήλωσε προς την αρμόδια Διεύθυνση του Νοσοκομείου ότι ελάμβανε το ίδιο επίδομα για την ίδια αιτία και από τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας ... παρίσταται αυθαίρετη, καθόσον στηρίζεται στην ομοίως αυθαίρετη παραδοχή ότι η περιεχόμενη στην από 28.3.2011 επιστολή της ανωτέρω σχετική δήλωσή της ότι λαμβάνει το “επίδομα αναπηρίας”, το οποίο, όπως ήδη προεκτέθηκε, συνιστά διακριτή προνοιακή παροχή, της οποίας η λήψη κατ’ αρχάς δεν απαγορεύεται

εφόσον υπολείπεται του οικείου ποσού επιδόματος τετραπληγίας - παραπληγίας. Συναφώς, η ως άνω παραδοχή συγκρούεται με το γενόμενο δεκτό πραγματικό περιστατικό ότι με την .../28.8.2008 αίτησή της προς την αρμόδια Διεύθυνση του Νοσοκομείου για τη λήψη του επιδόματος, η αναιρεσείουσα συνυπέβαλε την .../16.12.2003 γνωμάτευση της Α΄ βάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής ..., που πιστοποιούσε την αναπηρία του τέκνου της, με τη σαφή αναγραφή ότι “ισχύει για επίδομα για 10 έτη”, γεγονός που αποδυναμώνει την κρίση της αναιρεσιβαλλομένης περί εσκεμμένης απόκρυψης της λαμβανόμενης από αυτήν οικονομικής ενίσχυσης από άλλη πηγή, καθόσον η σχετική αναφορά στην ως άνω συνυποβληθείσα γνωμάτευση συνιστά τουλάχιστον σοβαρή ένδειξη περί του αντιθέτου. Η ίδια γνωμάτευση με το προδιαληφθέν περιεχόμενο δημιουργεί ικανή συνθήκη ενεργοποίησης του ελεγκτικού μηχανισμού του Νοσοκομείου προς έρευνα των λοιπών αναγκαίων προϋποθέσεων καταβολής του επίμαχου επιδόματος προς την αναιρεσείουσα. Ως εκ τούτου, το Τμήμα κατ’ εσφαλμένη υπαγωγή των αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών απέρριψε τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας περί καλόπιστης είσπραξης του επίμαχου επιδόματος, κατά παραδοχή ως βάσιμου του σχετικού αναιρετικού λόγου.

16. Ενόψει των προεκτεθέντων, πρέπει, για τους ανωτέρω αναιρετικούς λόγους, να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων αυτής, και να αναιρεθεί η πληττόμενη απόφαση, η δε υπόθεση, η οποία χρειάζεται διευκρίνηση κατά το πραγματικό της μέρος, πρέπει να αναπεμφθεί στο IV Τμήμα του Δικαστηρίου για νέα εκδίκαση υπό διαφορετική σύνθεση.

17. Ακολούθως, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση στην αναιρεσείουσα του παραβόλου που κατέθεσε για την άσκηση της αίτησης (άρθρο 73 παρ. 4 του ν. 4129/2013) και, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να απαλλαγεί το αναιρεσίβλητο από τη δικαστική της δαπάνη (άρθρο 275 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 123 του π.δ. 1225/1981, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την αίτηση αναίρεσης.

Αναιρεί την 1279/2016 απόφαση του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Αναπέμπει την υπόθεση στο ίδιο ως άνω Τμήμα του Δικαστηρίου, για νέα κρίση, υπό διαφορετική σύνθεση.

Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου αναίρεσης στην αναιρεσείουσα. Και

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη της αναιρεσείουσας.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 20 Μαρτίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΔΟΥΛΙΑΝΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στις 12 Ιουνίου 2019.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ